

Τῆ Κυριακῇ Δ΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοδοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

K ^{Νη} ^{Γα}
 υ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
 σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ου ^{Πα} ει
 σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε ^{Κε} Κυ
 ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
 σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προ σχες τη φω
^{Πα} νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
^{Κε} εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει ^Μ
^{Γα} σα ακου σον μϛ ϛ Κυ υ ρι ι ε ^{ϛϛ}
K ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα}
 α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η
^{Πα} μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σου ^{Γα} ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
^{Κε} ω ω ν μου θυ ^ϕ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι

νη [♂] ει σα α ^{Μ Γα} κου σον μου Κυ υ ρι ι ε [♂]

Ἡ Στιχολογία. [♂] ^χ

Θ ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου [♂]

Μ ^{Γα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γω σπο
νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν
α μαρ τι αις [♂]

Σ ^{Γα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων
αυτων [♂]

Π ^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου [♂]

Ο ^{Γα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των [♂] κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των [♂]

Α^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν^υ ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον Α δην^Γ

Ο^{Γα} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου^υ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου^Γ

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν^Γ

Π^{Γα} ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω^Γ

Φ^{Γα} ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην^Γ

Ε^{Γα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω^Γ

Ε^{Γα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μδ και[♀]

σου εγνωστας τρι βας μ8

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρου ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Γα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

Π^{Γα} ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ^{Γα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Γα}
του ε ξο μο _{u q}

λο ^{Πα}
γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου _{π q}

Ε ^{Πα} ^{Νη} ^{Γα}
σπε ρι νον υ μνον προσ φε ρο μεν εν σοι Χρι _♀

στε ^{Πα}
με τα θυ μι α μα τος και ω δων πνευ μα τι κων _{π q}

^{Γα}
ε λε η σον Σω τη ηρ τας ψυ χα ας η η μων _{♂ ζζ}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^{Πα}
ε ως ου αν τα πο δω ως _{u q}

μοι _{π q}

Σ ^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
ω σον με Κυ ρι ε ο Θε ος μου συ γαρ πα ντων _♂

η σω τη ρι α ^{Νη} ^{Πα}
ο κλυ δων με των πα θων εκ _{π q} _♂

^{Γα} ^{Νη}
τα ρα α ατ τει και το βα ρος των α νο μι ω ων _{π q}

με βυ θι ζει ^{Γα} ^{Νη} ^{Πα}
δος μοι χειρα βο η θει ας και προς φως _{ν ζζ} _♂ _♀

α να γα γε με κα τα νυ ξε ε ως ^{Πα}
ως μο νος ε ευ _{u q} _{π q}

σπλα γχνος και φι λα αν θρωω πος _{π q} _{ζζ}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^{Πα}
ει σα α κθ _{u q} _{π q}

σον της φω νη ης μου _{π q}

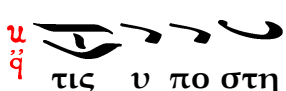
T^{Νη} ον δι ε σπαρ με νον μου νουν συ να γα γε Κυ
 ρι ε και την χερ σω θει σαν μου καρ δι ι αν κα θα ρι ι
 σον^{Νη} ως τω Πε τρω δι δους μοι με τα νοι αν^{Νη} ως τω τε
 λω νη στε να γμον και ως τη πορ νη η δα κρου υ α^{Νη} ι ι
 να με γα λη τη φω νη κραυ γα α ζω ω σοι^{Νη} ο Θε
 ος σω στον με ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος και φι λα αν
 θρωω^{Νη} προς^{Νη}

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα^{Νη}
 εις την φω νην^{Νη}

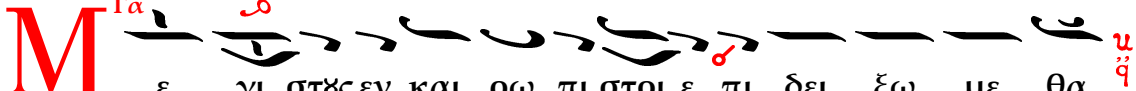
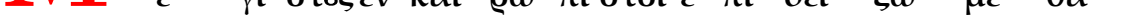
της δε η σε ω ως μ^{Νη}
Π^{Νη} ολ λα κισ την υ μνω δι αν εκ τε λων ευ ρε
 ε θην^{Νη} την α μαρ τι αν εκ πλη ρων^{Νη} τη μεν γλωττη ασ μα τα
 φθεγ γο με νος^{Νη} τη δε ψυ χη α το πα λο γι ι ζο με
 ε νος^{Νη} αλλ ε κα τε ρα δι ορ θω στον Χρι στε ο Θε
 ος^{Νη} δι α της με τα νοι ασ και ε λε η στον με^{Νη}

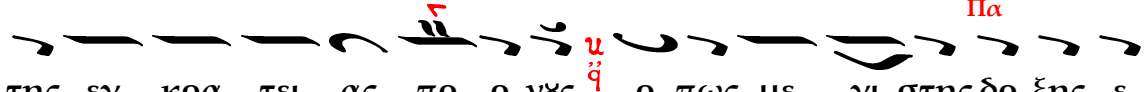

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

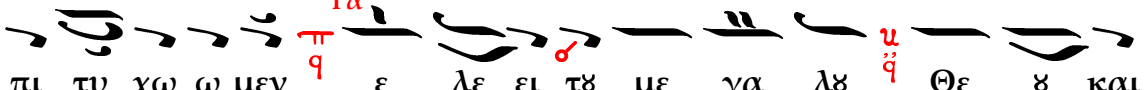
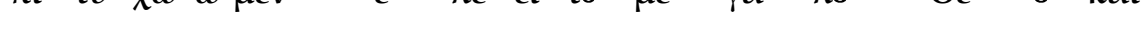

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου. ᾠχος Γα ϕ

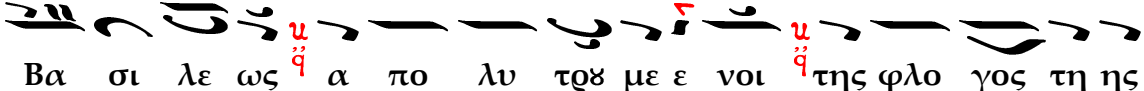

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τις υ πο στη

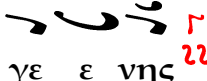

 σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμος ε ε στιν

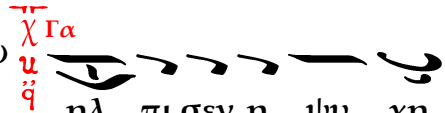
M ε γι στας εν και ρω πι στοι ε πι δει ξω με θα

 της εγ κρα τει ας πο ο νης ο πως με γι στης δο ξης ε

 πι τυ χω ω μεν ε λε ει τς με γα λθ Θε ο και

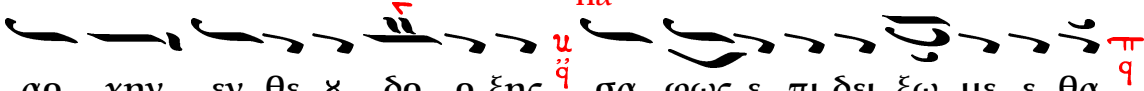

 Βα σι λε ως α πο λυ τος με ε νοι της φλο γος τη ης

 γε ε νης

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὕπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

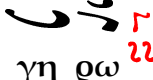

 μου ε πι το ον Κυ ρι ι ον

T ον χρο νον της νη στει ας νυν υ περ με σα σαν τες

 αρ χην εν θε ο δο ο ξης σα φως ε πι δει ξω με ε θα

 και εις τε λος ε να ρε τς πο λι τει ας φθα σαι θεο

 μω ως σπεν σω μεν ο πως λη ψω με θα την τρυ φην τη ην α

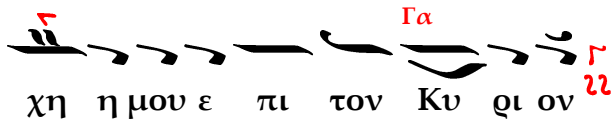
 γη ρω

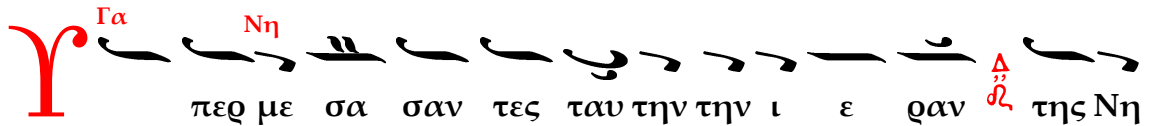
Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

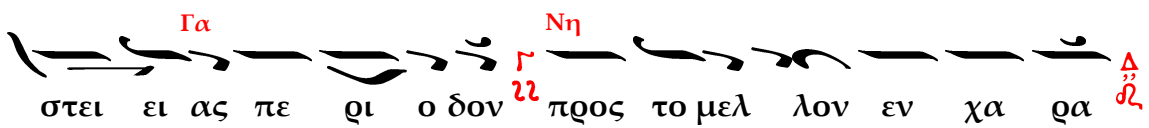
Καταφρονήσαντες πάντων. Ἦχος Γα ϕ

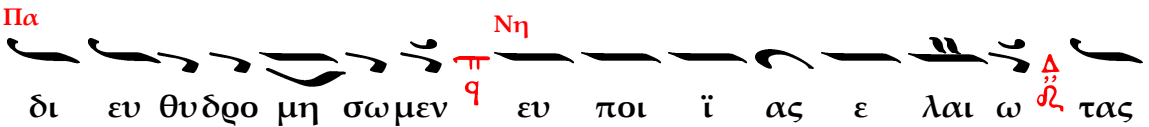
Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

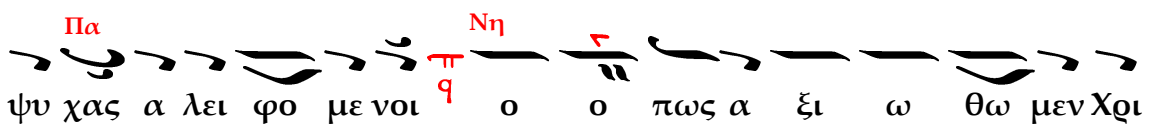
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

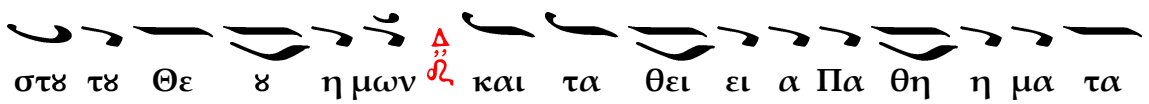
 χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

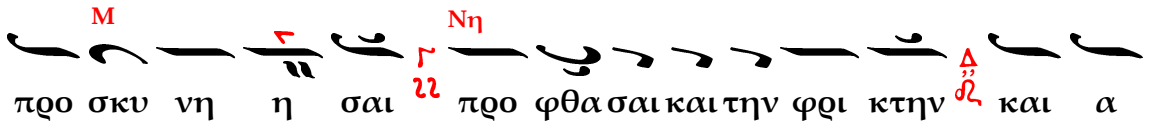
 περ με σα σαν τες ταυτην την ι ε ραν της Nη

 σται ει ας πε ρι ο δον προς το μελ λον εν χα ρα

 δι ευ θυδρο μη σωμεν ευ ποι ῆ ας ε λαι ω τας

 ψυ χας α λει φο με νοι ο ο πως α ξι ω θω μεν Χρι

 στυ τσ Θε ο ημων και τα θει ει α Πα θη η μα τα

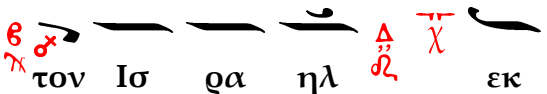
 προ σκυ νη ησαι προ φθασαι και την φρι κτην και α

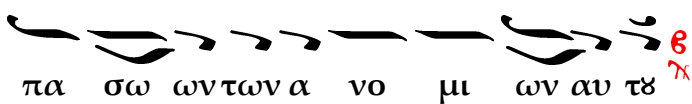
 γι αν A να α στα α σιν

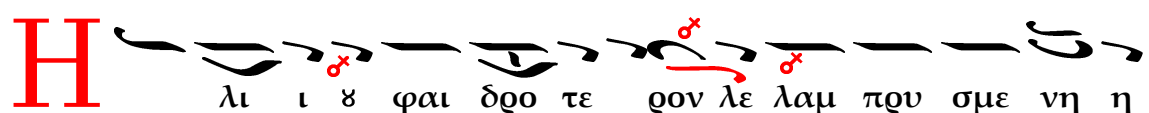
(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ς

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τον Ισ ρα ηλ εκ

 πα σω ωντων α νο μι ων αυ τσ

 Η λι ι ο φαι δρο τε ρον λε λαμ προ σμε νη η

μνη μη σα τοις πι στοι οις ε ξα νε τει λε την κτι ι

σιν φω τι ζα σα θει αις φρου κτω ρι ι αις Βα σι λει ε

μα α καρ και πα θη μα των την α χλυν και των

δαι μο νων σκο τος δι ω κσ σα δι ο σε μα καρ ρι

ζο μεν και ε τη σι ως γε ραι ρο μεν την α γι ι

αν σα κοι μη σιν τον Σω τη η ρα δο ξα ζοντες

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

B ε λει τω των λο γων σα πα ρα νο μων των συ στη

μα τα Παμ μα κα α ρι στε ε τρω σας φω νη ην ο

θεν ε δω καν ο ρα νων νε φε ε λαι χο ροι Α σω

μα α των συ νε πε κρο τη σαν χα ρα των σων α

γω νων την κα αρ τε ρο τη τα δι ο ε πα γαλ λο

με νοι πι στει συν τσ τοις τι μω μεν σε ως φω στη η

ρα πα γκο σμι ον πρε σβευ τη ην ως θεο μο τα τον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια ε
7x

του Κυ ρι ου Δ
2x με ε νει εις τον αι ω να ε
7x

Σ ο φω ως α ντι κτώ με νος των ε πι γης τα ς

ρα νι α ε
7x και ρε ο ο ντων τα αρ ρευ στα ε
7x φθα ρ τη ης

τε την α φθα ρ τον Δ
2x α ντη λ λα ξω δο ο ξαν ε
7x και αντ ε

ξο ρι ι ας Δ
2x και πο λυ τρο πων πει ρα σμων Δ
2x τα

υ περ λο γον Θε ο βα σι λει α ε
7x εν οις και α γα λ

λο με νος συν Α σω μα τοις Βα σι λει ε ε
7x υ περ

πα αν των ι κε τευ ε Δ
2x των πι στω ως ευ φη μων των σε ε
7x

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος ε
7x Βου ε
7x

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ
2x και Α γι ι ω

Πνευ μα α τι ι ε
7x

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω ω νων α α μη ην ε
7x

Α αν θρα κα κυ υ η σα α σα α ον Η σα

ϊ ι α ας τε θε α α ται αι ε
7x και λα α βι ι ι

ι δι ι το προ τε ε ρο ον φρι κτω ως υ πε ε δε
 ε ξα α το ο ο χρο ο νων δε ε πε ε σχα α
 α των εκ σθ Θε ο το ο ο ο κε σα αρ κα α
 ο φθε ντα και βρο ο των τα πα θη πα α α
 ντα α πο ο κα θαι ρο ο ντα α πυ ρι ι τω
 της Θε ε ο τη η το ο ος τας α μα αρ τι ι α ας
 κα τα φλε ε ξον τας ε μα ας Θε ο ο νυ υμ φε ευ
 τε και πα ντο ο ο ος ρυ πσ πλυ νο ον με ε

* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τσ
 σ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ηην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἦχος $\lambda\delta\zeta$ Νη ς

M^{Νη} η α πο στρε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης
το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο
ον σϝ ϝ ϝ ϝ α α πο ο ο ο τϝ ϝ ϝ ϝ
ϝ παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ϝ ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι
ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ
υ ε πα α α ε πα κϝ σο ο ο ο ο ο ο
ον μϝ ϝ ϝ ϝ προ σχε ες τη ψυ χη η η
η η μϝ και λυ υ τρω σαι αι αι αι αι αι α α α αυ
τη η ην

Στίχ. α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ο Θε

ο ο ος α α ντι λα βοι οι το ο ο ο μϝ

τὸ αὐτό.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν

Θεόν, και αι ζη η σε ται η ψυ χη η η η Η η η η

μων

Μ η α πο στρε ε ε ε ε ε ε ψη ης

το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο

ον σα ο ο ο α α πο ο ο ο τα ο ο ο

ο παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σα ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι

ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ

υ ε πα α α ε πα κσ σο ο ο ο ο ο ο

ον μσ ο ο ο προ σρες τη ψυ υ χη η

η η η η μσ και αι αι αι αι αι αι αι αι

λυ υ υ υ υ και λυ υ τρω ω σαι αι αι αι αι

α α α α αυ τη η η η η η η η η η

η η η ην

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἀ΄ χοροῦ, τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μαρτυρικόν.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Πα

Ο το ο ο ο ο ον α α α α α αμ

Μ

πε ε ε ε λω ω ω ω να φυ τε ε ε ε

Κε

ε ε ευ σα ρα α ας ρ και τς ε ερ γα α

α α α ρα α α α α α τας κα α
 λε ε ε ε ε ε ε σα ρα α ας ε ε
 ε εγ γυ υ υ υ υ υς υ υ πα α α α α αρ χει
 ει ει ει ει ει ει ει Σω ω ω ω ω ω ω τη
 η η η η η η δε ε ε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε
 ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε
 ε ε ε ε ε οι της νη στει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ας α γω ω ω ω νι σται αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι μι ι ι ι ι ι σθο ο
 ον α α α ρα α α α α πο λα α α α α α α
 α α αυ σω ω α πο λαν σω ω με λιε ε ε
 εν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 τι ι ι ι ι πλ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ι ο ο ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ υ πα
 α α α α α α ρα α α υ πα αρ χει ο δω
 ω τη η η η η η η και αι αι ε ε λε ε ε

ε ε και ε ε λε ε η η η η η η η η
 η η η μω ω ω ω ω ω ω ν μι ι κρο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ν ερ γα σα α α με ε ε λιε ε
 ε ε νοι κο μι σω ω ω ω ω ω ω κο μι
 σω με ε θα α α α α α το τη η η η η η
 η το της ψυ χη η η η η η η η ης ε ε ε ε
 ε λε ε ε ε ε λε ε ο ω ο ο ο ος

Ἔτερον. Ποίημα Στεφάνου.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ

οὐρανῷ. Ἴδού ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων

αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,

οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, εὐχόμενοι

οὐ οἰ οἰ κτειρη η σαι αι η η η μας

η σται αι αι αι αι η αι αι αι αι αι

προ ο ο ο σε ε ε ε ε ε σχε ε ε
 ε εν α α λα α αυ τω ρ ρ ρ ρ
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Λε ευ ι
 ι ι ι ι ι ι Λευ ι ι ι τη η η η η
 η ης με ε τα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο μο ο ον ε ε ε πει ει ει ει ει ει ρει ει
 ει ει δε ε ε ε ε ε εν α α α α α αυ
 τον ει μη η η η η η η η η η η συ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο πα ρα α γε ε
 νο ο ο με ε ε λε ε ε ε νο ο ο ο
 ρο ο ο ο ος Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο λε ε ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο
 ο ος ρκ εκ Σα α α α α α α λα α α α μα
 α ρει ει ει ει ει ει ρει ει ει ει ας αλλ ε εκ
 τη ης Θε ο το ο ο ο ο ο ο κρ Κυ υ ρι

ι ι ι ι ι ε δο ο ο ξα α α α α σοι

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι,

και η ε ξα δε νωσις τοις

υ πε ε ρη φανοις

Ὁ ι Μαρ τυ ρες ος Κυ ρι ε ουκ ηρ νη η σα ντο σε

ουκ α πε στη σαν α πο των ε ε ντο λων ος ταις αυ

των πρεσβει ει αις ε λε η σον η μα ας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

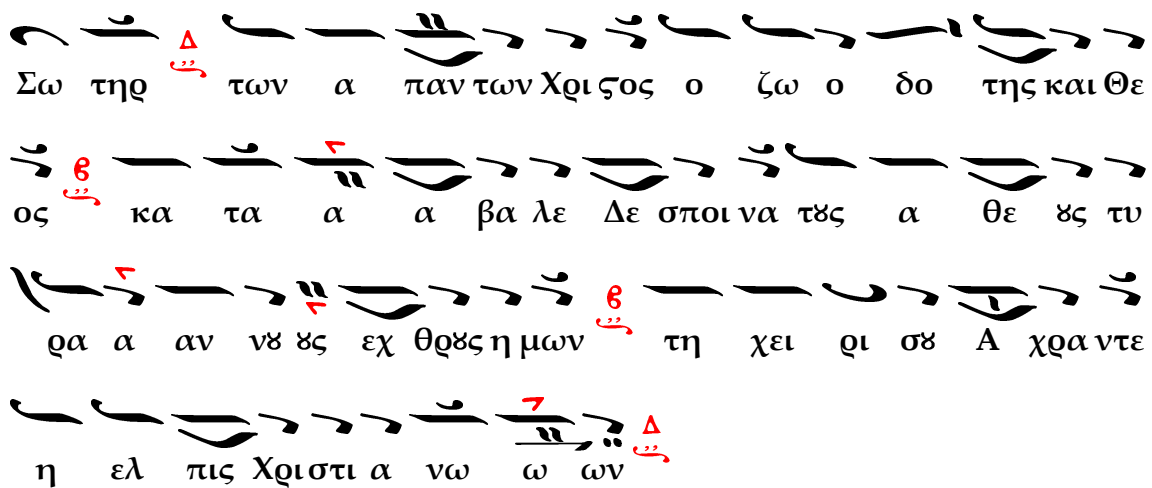
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην

Α ρ χα γγε λι κως α νυ μνη σω μεν πιστοι την

ου ρα νι ον Πα στα α δα και τυ λην σφρα γισθει σαν

α λη θως χαι ρε δι ης α νε βλα στη σεν η μιν ο

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιῶμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

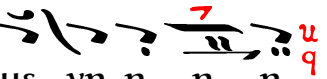
Θ ε ο τ ο ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^{υ'}₉ εν λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'}₂₂ και εν λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^{υ'}₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^{υ'}₉

Β α πτι στα τσ Χρι στσ ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^{υ'}₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις προ σβε ευ ει ν υ περ η μων ^{υ'}₉

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο στο
λοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ νων
και θλι ψε ων ^{υ'}₉ υ μας γαρ θε ρμς προ στα α τας ^{υ'}₉ προς τον
Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^{υ'}₉

Υ πο την σην ευ σπλα γχνι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^{υ'}₉ τας η μων ι κε σι ι ας ^{ν'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα σει ^{υ'}₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

 σαι η μας ^{ν'}₂₂ μο ο νη α γνη ^{ν'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη

 με νη η η η ⁷₉

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον **μ'.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Εὐλόγησον.

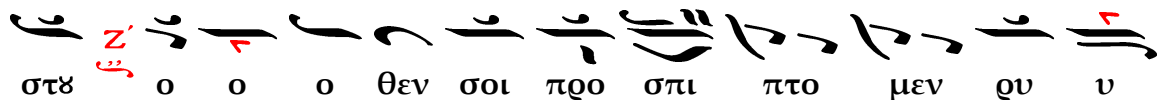
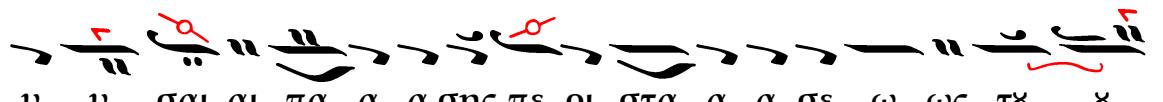
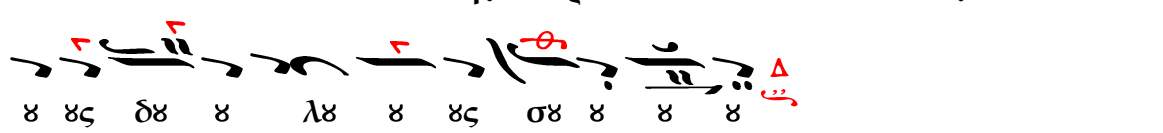
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
 των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Υ υ ψι ι ι

 στϛ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ

 υ υ σαι αι πα α ασης περι στα α α σε ω ως τϛ ϛ

 ϛ ϛς δϛ ϛ λϛ ϛ ϛς σϛ ϛ ϛ ϛ

Καὶ ὁ ἱερεύς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
